

Nr. 87. Landstingets Forhandlinger.

35te Møde. Ordentlig Samling, 1870.

1377 2den Beh. af Lovf. ang. Fredning af

nyttige Dyr samt Besf. ang. Jagten. 1378

1ste Januar til den 1ste October, og at man altsaa maatte skyde dem den øvrige Deel af Aaret, hvilket selvfølgelig vilde være paa en Tid, da de slet ikke findes heri Landet. Det er langt correctere uden videre at sige, at de i det Hele fredes. Ved Siden af disse Drælfugle findes der i første Afsnit af § 4 opført nogle faa andre Slægter, der leve ubelukkende af Insecter, og som ere i en ustandselig Bivksamhed hele Dagen for paa Træer og Busse at opsamle Insecterne. Det er Spetterne, Spetmeiserne, Meiserne, Dræloberne og tildeels Fuglelongerne. Disse ere hos os Standfugle eller Strogfugle, og jeg troer, at Enhver, der kjender Noget til disse Dyrs Levemaade, vil vide, at deres Bivksamhed er saa ubetinget nyttig, at det er fuldt forsvaret uden Indfrænkning at erklære dem for fredede. Paa denne Maade opfattet, vil jeg haabe, at de ærede Medlemmer ville indrømme, at der er Mening i det første Stykke af Udvalgets § 4. Jeg skal ikke nu gennemgaae de enkelte Slægter af de Dyr, som ere opførte i Paragraphens andet Afsnit, og som derefter skulle fredes fra den 1ste Februar til den 1ste September, men skal kun bemærke, at det er saadanne, om hvilke man har troet, at de ere saa nyttige i Naturens Deconomi, at det kan være rigtig at frede dem i deres Forplantningstid, hvorimod det bør være tilladt, at de dræbes efter Bedkommendes Skjøn i den øvrige Deel af Aaret. Som Forslaget til § 4 nu foreligger, er der altsaa Mening heri. Man kan maafee mene, at det kunde have været heldigere affattet; det skal jeg ikke kunne sige noget nærmere om, førend bestemte Forslag til Endringer fremkomme. Men, hvad jeg tør sige, det er, at det Hele ubetinget forfalles, dersom man vedtager det af det ærede 12te kongevalgte Medlem (Carlsen) stillede Endringsforslag om i første Stykke af § 4 at indsætte, at Fredningstiden skal være fra 1ste Februar til 1ste October eller 15de October, medens den for de i det andet Stykke opførte Dyr skal være fra 1ste Februar til 1ste September. Saa

bliver det Hele meningsløst, og beslutter Thinget sig til at gaae ind derpaa, saa maa det blive staaende paa Thingets Regning; jeg vil da ikke have mere med den omtalte Paragraph at gjøre.

Madvig: Maa jeg bede om Ordet for en kort Bemærkning.

Formanden: Det ærede Medlem har Ordet.

Madvig: Jeg skal indskrænke mig til at udtale een Sætning. Da Lovene skulle kjendes og forstaaes, og da der skal anvendes Agtpaaagivenhed paa at overholde Lovene, skal man ikke affatte Lovene, som kræve en større Specialkundskab, end der kan fordres i Almindelighed, og som fordrer en større Agtpaaagivenhed i de daglige Forhold, end der er nødvendig.

Griffen: Maa jeg ogsaa bede om Ordet for en kort Bemærkning.

Formanden: Det ærede Medlem har Ordet.

Griffen: Da der er gjort saamange Genstillinger til det ærede Udvalg, vil jeg tillade mig at føie endnu een til, og det er den, at man, hvis det Forslag skulde blive fastet, som gaaer ud paa at bestemme, at der ikke skal sættes Straf ogsaa for den, der kjober, vil tage under Overveelse, om det dog ikke i alt Fald er vel haardt at fastholde Straffen for den, der har kjobt i saadanne Tilfælde, hvor Kjøberen kan og vil paavise den, der har solgt til ham. Det synes mig, at Kjøberen dog i saa Tilfælde burde blive fri for Straf. Forøvrigt stiller det sig uægtelig lidt usikkert for mig, hvorvidt det ogsaa overhovedet er hensigtsvarende at bestemme Straf tillige for Kjøberen. Det forekommer mig nemlig, at, naar saavel Kjøberen som